

Таким чином, незважаючи на досить дороговартісне впровадження блокчейн-технології, потенційні переваги, такі як підвищення ефективності, прозорості та довіри, можуть окупити ці витрати в довгостроковій перспективі.

Література:

1. Binance Academy. Що таке блокчейн і як він працює? URL: <https://academy.binance.com/uk-UA/articles/what-is-blockchain-and-how-does-it-work> (дата звернення: 05.02.2025).

2. Як Walmart забезпечив безпрецедентну прозорість продуктів харчування. URL: <https://www.lfdecentralizedtrust.org/case-studies/walmart-case-study> (дата звернення: 08.02.2025).

3. Простежуваність харчових продуктів на блокчейні: Підвищення прозорості та безпеки. URL: <https://www.dock.io/post/blockchain-food-traceability> (дата звернення: 10.02.2025).

4. Magna Scientia Advanced Research and Reviews. Blockchain for the Food & Beverage Industry. URL: <http://magnascientiapub.com/journals/msarr/sites/default/files/MSARR-2024-0178.pdf> (date of application: 11.02.2025).

5. Wipro. Blockchain for the Food & Beverage Industry: Transitioning the Farm-to-Fork Value Chain. URL: <https://www.wipro.com/consumer-packaged-goods/blockchain-for-the-food-beverage-industry-transitioning-the-farm-to-fork-value-chain> (date of application: 09.02.2025).

6. Goybo. Blockchain in FMCG Marketing. URL: <https://www.goybo.com/post/blockchain-in-fmccg-marketing> (date of application: 11.02.2025).

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙ В СФЕРІ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Корват О.В., кандидат економічних наук, доцент,
НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку
НАПрН України, м. Харків, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7977-6957>

Україна згідно з Національною економічною стратегією на період до 2030 року, Стратегією енергетичної безпеки й Енергетичними стратегіями (до 2035 та до 2050 років) повинна підвищувати енергоефективність економіки, розвивати альтернативну (відновлювальну) енергетику та забезпечувати екологічність енергетичного сектору. Урядом заплановано, що питома вага

використання відновлюваних джерел у 2030 році має скласти у виробництві електроенергії – не менше ніж 25 %; у валовому кінцевому споживанні енергії в транспортному секторі – не менше ніж 17 %; в системах теплопостачання та холодопостачання – не менше ніж 33 % [1].

План заходів з виконання Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2030 року передбачає розвиток генеруючих потужностей на основі використання енергій вітру, сонячного випромінювання, біомаси, біогазу, гідро- та геотермальної енергії; балансуючих потужностей, зокрема установок зберігання енергії; теплогенеруючих потужностей на основі енергії сонячного випромінювання, навколишнього середовища, біомаси та біогазу; використання енергоносіїв, отриманих з відновлюваних джерел енергії [1].

Натепер все більше суб'єктів господарювання провідних країн світу впроваджують політики та стратегії, пов'язані з використанням інновацій у сфері альтернативної енергетики на основі соціальної відповідальності та збереження довкілля. Ці позитивні тенденції супроводжуються високими ризиками інвестування в інноваційні рішення та ризиками, пов'язаними з використанням екологічних інновацій.

Незважаючи на те, що заходи з поступової відмови від викопного палива і сировини є критично важливими, стримуючим фактором розвитку альтернативної енергетики є більш дорожча інноваційна продукція, ніж традиційні аналоги [2, 3]. Існують проблеми якості та надійності енергетичних інновацій, їх негативний вплив на навколишнє середовище, перешкоди, пов'язані з невизначеністю та високою мінливістю обсягів генерації енергії з сонячного випромінювання та вітру [3, 4]. Децентралізоване розташування об'єктів альтернативної енергетики часто потребує формування нової інфраструктури для інтеграції цих об'єктів у централізовану енергосистему [3]. Щоб своєчасно усувати виявлені недоліки і збільшувати ефективність інновацій, продукція і технології в альтернативній енергетиці повинні постійно удосконалюватись. Держава має відігравати ключову роль у цьому процесі, розв'язав, у першу чергу, наявні проблеми регулювання інноваційної діяльності [5-6].

Для зменшення витрат і ризиків впровадження енергетичних інновацій, для підвищення попиту на інноваційну продукцію відновлювальної енергетики уряди намагаються здійснювати відповідну стимулюючу податкову політику, спрощувати дозвільні процедури,

фінансово підтримувати підприємців, які використовують альтернативні джерела енергії.

Прикладом такої державної політики може слугувати нова ініціатива Європейської Комісії з декарбонізації промисловості Європи [7]. Очікується, що Угода про чисту промисловість [7] стане стратегією забезпечення європейської автономії, конкурентоспроможності індустрії ЄС, добробуту громадян і збереження навколишнього середовища. В рамках даної ініціативи координується робота з підготовки закону про прискорення промислової декарбонізації, нової системи державної допомоги, чистої торгівлі та інвестиційних партнерств, перегляду правил державних закупівель, складання плану дій щодо доступної енергії, розроблення закону про економіку замкнутого циклу, зміцнення мережевої інфраструктури, планування інвестицій у сталий транспорт.

Реалізація заходів подібного масштабу потребує відповідного фінансування. На відміну від ЄС Україна не планує здійснювати видатки на розвиток альтернативної енергетики з державного бюджету. Згідно з Планом заходів з виконання Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2030 року фінансування розвитку відновлюваної енергетики передбачено лише за рахунок коштів приватних інвесторів, міжнародної технічної допомоги та міжнародних організацій, а також за рахунок залучених кредитних ресурсів [1]. Неспроможність держави фінансово підтримувати і стимулювати впровадження енергетичних інновацій є суттєвою проблемою, що буде перешкоджати використанню альтернативних джерел енергії в Україні.

Література:

1. Про затвердження Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2030 року та плану заходів з його виконання: розпорядження КМУ від 13.08.2024 р. № 761-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/761-2024-%D1%80#Text> (дата звернення: 15.02.2025).
2. Flynn M. Government and De-Risking the Energy Transition. *Forbes*. 14.11.2024. URL: <https://www.forbes.com/sites/deloitte/2024/11/14/government-and-de-risking-the-energy-transition/> (date of application: 15.02.2025).
3. Barriers to Renewable Energy Technologies. The Union of Concerned Scientists. 20.10.2017. URL: <https://www.ucsusa.org/resources/barriers-renewable-energy-technologies> (date of application: 15.02.2025).
4. IEA. *Innovation Gaps*. Paris, 2019. URL: <https://www.iea.org/reports/innovation-gaps/renewable-power> (date of application: 15.02.2025).

5. Корват О.В. Актуальні проблеми правового регулювання інноваційної діяльності. *Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи*: матеріали IX Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 22-23 вересня 2023 р). Одеса, 2023. С. 576-577.

6. Правове регулювання господарської діяльності в умовах розбудови економіки Індустрії 4.0: монографія / [О.О. Дмитрик, Є.М. Білоусов, Н.М. Внукова та ін.]. Харків: НДІ прав. забезп. інновац. розвитку НАПрН України, 2023. 350 с.

7. Decision of the President of the European Commission on the establishment of a Commissioners' Project Group on the Clean Industrial Deal. European Commission. Brussels, 07.01.2025. URL: https://commission.europa.eu/document/download/b600cc41-3fce-4d6d-1a11c93e50fa_en?filename=DecisionofthePresidentoftheEuropeanCommission.pdf (date of application: 15.02.2025).

CREATIVITY AS AN ESSENTIAL COMPONENT OF ORGANIZATIONAL MANAGEMENT

Kralia V., Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
State Biotechnological University, Kharkiv, Ukraine
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0990-0788>

Podolska O., Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Simon Kuznets Kharkiv National
University of Economics, Kharkiv, Ukraine
ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0001-9768-6173>

Under new conditions within the framework of innovative management, a new, fourth management style has emerged – creative management. It is a fusion of a drive for creative thinking and the pursuit of maximally comfortable working conditions. Naturally, it will continue to evolve over time. However, we can already define its fundamental components: fostering original thinking and striving for the most comfortable work environment.

The use of the creative style within the framework of innovative management creates conditions for the continuous development of creative projects in dynamic environments. This explains its name, as the word «creative» in English translates to «innovative» or «artistic» emphasizing the pursuit and creation of something new. Therefore, creative style is also a constant search in conditions of rapidly changing factors.